

vendige, således at den enkelte får et langt bedre overblik over disse ordninger.

Lene Jensen (S):

For Socialdemokratiet at se er det fuldstændig afgørende, at folk ved, hvad de går ind til, når de opretter eller flytter en pensionsordning. Så kan det godt være, at de gerne må føle, at de bliver behandlet godt, men jeg synes også, at de skal have en chance for at regne på det, sådan at de helt præcis ved, hvad det er, der sker med deres forskellige pensionsordninger. Der er en række forhold, som skal være fuldt belyst, for at man overhovedet kan sammenligne på tværs af pensionsordninger.

For det første er det administrationsomkostningerne, og jeg er nødt til at sige, at når Politiken kan lave en historie, som handler om et driftsherretillæg, som ikke ret mange af os har hørt om før, så siger det noget om, at der er et eller andet, der ikke er, som det skal være. Det er alligevel flere tusinde kroner i skjult gebyr, vi taler om for den enkelte pensionsopsparer.

Det andet, der skal stå klart, er, hvad det koster at vælge sig ind på forskellige ydelsespakker i pensionsordningerne. Man bliver jo somme tider stillet over for det valg, om man vil have ægtefællepension, børnepension, om man vil have forsikring ved kritisk sygdom, og hvad ved jeg. Og det lyder jo meget godt. Så kan det godt være, man får at vide, hvad det koster i administration, men får man også at vide, hvor meget der faktisk går fra ens pension i alderdommen? Det gør man ikke altid. Så står man altså der som pensionskunde og ved i virkeligheden ikke, hvad det er, man siger ja til, og så har man måske ikke sikret sig helt så godt i sin alderdom, som man troede.

Det tredje, der så for Socialdemokratiet at se skal være opfyldt, er jo, at de, der jonglerer på det her valgfrihedsmarked, også skal betale, hvad det koster.

Vi mener, at folk har krav på at vide, hvad de får ud af de forskellige pensionsordninger, og hvis der er skjulte gebyrer, så risikerer folk ganske enkelt at blive snydt.

Jeg er ikke i enhver detalje imponeret over ministerens besvarelse, og jeg ser frem til, at ministeren i sit næste svar får lejlighed til at forholde sig konkret til de tre forhold, jeg har påpeget.

Så må jeg sige, at jeg lidt hørte det, som om ministeren i virkeligheden siger, at mere information gør folk mere forvirrede. Det gør det selvfølgelig, hvis det er noget, man får stak på

stak på stak af, men jeg kommer alligevel til at tænke på den debat, der var for en 20-25 år siden, hvor det var en stor diskussion om, hvorvidt folk, der tog et forbrugslån, skulle kende de samlede omkostninger ved det, altså den effektive rente inklusive gebyrer.

Dengang var der også en debat, der handlede om, at det blev folk nok bare forvirrede af, og det var teknisk, og det kunne ikke lade sig gøre. I dag er det en selvfølge, for selvfølgelig skal folk vide, hvad de kommer til at betale for et lån, og selvfølgelig skal folk vide, hvad de betaler i administrationsomkostninger, og hvad deres valg betyder for deres sikring i alderdommen. Det er jo sådan set det, det går ud på.

Hvis ikke vi formår at skabe et grundlag, der gør, at folk kan træffe de her valg, så er det frie valg jo en narresut. Det ville ikke være første gang, men det ville være rigtig trist, hvis det var på det her område, hvor folk skal træffe nogle beslutninger, som handler om deres egen alderdom.

Colette L. Brix (DF):

Vi ønsker selvfølgelig, at forbrugerne skal beskyttes, og vi er meget opmærksomme på, at det kan være enormt svært at finde rundt i gebyrer og omkostninger, når det gælder bankforretninger og pensionsordninger. DR bragte historien den 5. april om, at pensionselskaber tager et skjult gebyr for pensionsordninger, og både Danica Pension og deres brancheorganisation Forsikring og Pension erkender forholdet. Det skjulte gebyr rammer de kunder, der sparer op i den traditionelle rentegaranterede pensionsordning, dvs. op mod 100 pct. af alle pensionskunder. Der er tale om det såkaldte driftsherretillæg, som tages af kundens afkast, *uden* at det fremgår af den årlige opgørelse.

I Danica Pension udgør omkostningerne hele 0,6 pct. af det opsparede beløb. Og hvad ligner det? Når man flytter en pension til et andet pensionselskab, betaler man næsten hele pensionen i omkostninger. Her er der altså noget skrupgalt.

Det er i vores øjne en rigtig dårlig forretningsetik, og vi ønsker, at der bliver sat penge og ressourcer af til en løsning, der gør valgene klokkeklare og gennemskelige for forbrugerne. Debatten vedrørende gennemskelighed for kunder har netop været aktuel, hvor det var bankerne, det drejede sig om. Der er ingen grund til ikke også at komme efter pensionselskaberne her.